

Проучени също само намиращите се у насъ славянски ръжко-писи¹⁷⁸⁾). Съществуватъ нѣколко библиографски указатели, които могатъ да бѫдатъ използвани отъ историка¹⁷⁹⁾. Со-

дѣржава прѣзъ срѣднишѣ вѣкове, I. I. 353—382. — Отъ второто българско царство съ запазени само осемъ царски грамоти; най-новото издание е на Й. Ивановъ, *Български старини изъ Mak.*, 575—602; вж. още 602—608, подправената Калиманова грамота; — вж. още: П. Мутафчиевъ, *Кѣмѣ историѧ на месемврийскишѣ манасири* (СБВНЗлат., 163—183), за три подправени грамоти на гръцки езикъ. — Могатъ да се посочатъ още: Л. Милетичъ — Д. Агура, *Бѣлѣжки оѣдно научно изложеніе въ Ромѣния* (СБМНПр, IX. 1893, 161—210); спр. *ibidem*, 211—390; — Л. Милетичъ, *Нови влахо-български грамоши оѣдно Брашовъ* (СБМНПр, XIII. 1896, 3—152; спр. още *ibidem*, XVI—XVII. 1900, 496—504); — *idem*, *Кѣмѣ грамошишѣ оѣдно Брашовскаша сбирка* (*ibidem*, XXV. 1909, 1—48 отд. отп.); — С. С. Бобчевъ, *Царь-Сраси-мировошто писмо до Брашовяни* (ИзвИДво, IV. 1915 71—78); — *idem*, *За нѣкои шегоби и данѣци споредъ влахобългарскишѣ христовули* (СБВНЗлат., 25—33); — В. Иванова, *Орѣховскияшь монасири и неговишишѣ грамоши* (ИзвИДво, XI—XII. 1931—32, 84—118). — спр. също А. П. Стоиловъ, *Бележки по комилацияша на оѣдавания христовулъ на Ивана Калимана I, даденъ на Зографския мон-рѣ (1192 г.)* (Jagić — Festschrift, Berlin 1908, 81—96).

¹⁷⁸⁾ Вж. Б. Цоневъ, *Описъ на рѣкайсисишѣ и староїечайшишѣ книги на Нар. библ/ка въ София* (София 1910); — *idem*, *Славянски рѣкайси и староїечайни книги на Нар. библ/ка въ Пловдивъ* (София 1920); — *idem*, *Славянскишѣ рѣкайси въ българскаша Академия* (СББАкН, VI. 1916, 1—85); — Е. Спространовъ, *Описъ на рѣкайсисишѣ въ библиотеката при Рилския монасири* (София 1902); *idem*, *Описъ на рѣкайсисишѣ въ библиотеката при св. Синодъ на българскаша църква въ София* (София 1900); — М. Л. Малеевъ, *Описъ на недуховнишѣ книги оѣдно Видинскаша библиотека на Пазванъоглу Османъ ага* (СБМНПр, III. 1890, 405—409).

¹⁷⁹⁾ Вж.: А. Тодоровъ-Баланъ, *Български книгописъ за сѣло години 1806—1905* (София 1909). — Нѣкои добавки и оправки къмъ това съчинение е направилъ Н. Начовъ въ СБМНПр, XXVI. 1912, 1—54, отд. отп.; СББАкН, III. 1914, 1—50, отд. отп.; *ibidem*, XVII. 1925, 1—70, отд. отп. Множенст во ценни указания изъ чуждата литература съ дадени отъ Н. В. Миховъ, *Библиографски източници за историѧ на Турция и България*, I (119; София 1914), II (133; 1924), III (VIII+166; 1928), IV (XIV+223; 1934). — Същиятъ авторъ е издалъ: *Население на Турция и България прѣзъ XVIII и XIX в.* Библиографско — статистически изследвания, I (СББАкН, IV. 1915: XVIII+483); II (XIV+382, София 1924); III (XIII+486; София 1929); IV (XIV+557, София 1935). Цѣлиятъ трудъ съдѣржа указание за 3050 статии и книги на чужди